

Martin skrivar áhaldandi nýtt tilfar, og eitt
møguligt samstarv millum faðir og sonn er uppá
tal, har Sakaris skal frameiða útgávu við pápanum
Mynd: Álvur Haraldsen

fara at fáast við elektronikkinn, tí nógv útgerð hevur altíð verið í húsinum, t.d. keypti babba harddiskrecordara, sum eg fór at fáast við, sigur Sakaris.

– Sakaris er eisini partur av ættarliðnum, sum er vaksin upp við telduspølum, leggur Martin afturat.

– Vit sita í hvør sínum rúmi og fáast við tónleik, men tað hoyrist hvør er hvar, sigur Martin.

Eitt vælsignilsi

At feðgarnir báðir spæla, fegnast báðir um, hóast teir arbeiða við hvør sínum slagi av tónleiki.

– Tað er eitt vælsignilsi. Vit

fara tónleikaliga hvør sín veg, men eru báðir áhugaðir í tí, sum hin fæst við, sigur Martin Joensen.

Teir hava eisini onkutíð staðið á palli saman, tá Sakaris spældi bass til onkra framførslu hjá pápanum.

– Sakaris er jú framúr góður

tónleikari, bæði sum guitarleikari og bassleikari, sigur Martin.

men hvat halda teir annars um tónleikin hvør hjá øðrum?

– Sakaris er eitt one-man show, ein heild, ein pakkaloysn. Hann spælur, komponerar og framleiðir. Løgini eru góð og siðbundin, hóast talan er um elek-

troniskan tónleik. Sakaris er ein góður sangskrivari, sigur Martin Joensen, sum metir, at Sakaris fær íblástur frá Beach Boys.

Framhald á næstu síðu